

Belastingkamer

nr. 3048/82.

NS

UITSpraak:

HET GERECHTSHOF TE AMSTERDAM

Derde Enkelvoudige Belastingkamer.

Op 21 juni 1982 is ter griffie van het Gerechtshof een beroepschrift ingekomen van X te Z, belanghebbende, ingediend door zijn gemachtigde Mr. Y, advocaat en procureur te Z, tegen de uitspraak ter post bezorgd 23 april 1982 van de inspecteur der omzetbelasting te W betreffende de aan belanghebbende opgelegde naheffingsaanslag omzetbelasting voor het tijdvak 1 januari 1978 tot en met 31 december 1979.

Tot de gedingstukken behoren het beroepschrift met 15 bijlagen het verzoekschrift met 5 bijlagen, de door de gemachtigde ter zitting voorgedragen en overgelegde pleitnota met 3 bijlagen, waarvan de inhoud als hier opgenomen geldt en het verzoek van de gemachtigde om vervanging van de mondelinge uitspraak door een schriftelijke.

Ter zitting van 27 september 1983 zijn gehoord belanghebbende, voormelde gemachtigde en de inspecteur, tot bijstand vergezeld van de heer A.

Voormelde naheffingsaanslag is aan belanghebbende opgelegd tot op een bedrag van f 13.426,-- aan enkelvoudige belasting en f 3.356,-- aan verhoging, te zamen f 16.782,--.

Bij de uitspraak op het bezwaarschrift is de naheffingsaanslag verminderd tot op een bedrag van f 13.148,-- aan enkelvoudige belasting en f 3.287,-- aan verhoging, te zamen f 16.435,--. Belanghebbende verzoekt in beroep de uitspraak van de inspecteur en de naheffingsaanslag te vernietigen.

De inspecteur heeft uiteindelijk geconcludeerd tot vernietiging van de bestreden uitspraak en vermindering van de naheffingsaanslag met een bedrag van f 9.260,-- aan enkelvoudige belasting en f 2.315,-- aan verhoging.

Op grond van de stukken en het ter zitting behandelde zijn de navolgende feiten tussen partijen komen vast te staan:

Belanghebbende exploiteert een detailhandel in tabaksartikelen, grammofonplaten en aanverwante artikelen te Z en is als zodanig ondernemer in de zin van de Wet op de omzetbelasting 1968 (de Wet).

Bij een boekenonderzoek over de periode 1976 tot en met 1979 werd bevonden dat belanghebbende geen aantekening houdt van de door hem gedane uitgaven, doch slechts het dagelijks in de kas overgebleven saldo van ontvangsten en uitgaven als omzet boekt, dat zijn boekhouder in 1978 ter compensering van negatieve kassen een bedrag van f 12.200,-- heeft bijgeboekt en in 1979 een bedrag van f 40.000,-- en dat het bruto-winstpercentage op goederen onderworpen aan het normale tarief, volgens de boekhouding in de jaren 1976 en 1977 30% bedroeg, in 1978 2,9% en in 1979 0,14%.

Naar aanleiding van de bevindingen tijdens het boekenonderzoek heeft de inspecteur de boekhouding verworpen als grondslag voor de berekening van de verschuldigde omzetbelasting. De onderhavige naheffingsaanslag betreft de periode 1978 tot en met 1979 en is berekend door de uit de boekhouding blijkende inkoop 18% goederen te vermeerderen met een bruto-winstpercentage van 30.

Belanghebbende heeft tot grond van het beroep aangevoerd, zakelijk samengevat:

Bij vorige controles is nimmer bezwaar gemaakt tegen de door belanghebbende gehanteerde wijze van boekhouden.

De inspecteur heeft bij zijn berekening van de uit de boekhouding volgende bruto-winstpercentages niet voldoende rekening gehouden met verliezen ten gevolge van diefstallen en verduistering door personeel. Uit bij het beroepschrift overgelegde verklaringen blijkt dat in 1979 een hele platenbak met een waarde van ruim f 1.300,-- is gestolen en dat in 1978 een winkelmeisje voor ongeveer f 4.500,-- aan goederen heeft ontvreemd.

Het percentage gestolen goederen ligt bij belanghebbende minimaal op 2% van de

inkoop, immers tegenover de winkel lag een kraakpand terwijl op 100 meter afstand een café voor drugsverslaafden gevestigd was.

De inspecteur stelt dat gezien het gehanteerde bruto-winstpercentage voor platenverkopen van 16,66% met diefstal voldoende rekening is gehouden. Hij houdt hiermee echter geen rekening bij de berekening van de verkoop 0% en 4% goederen welke het grootste deel van de omzet uitmaken.

Overigens dient de winstopslag op 0% goederen bij nadere berekening op 11,88% gesteld te worden in plaats van de gehanteerde 13%.

Rekening houdende met diefstal van alle soorten goederen, met de correctie platenbonnen en uitgaande van een bruto-winstpercentage van 11,88% op 0% goederen en van 33,9% op 4% goederen, volgt uit de boekhouding dat de bruto-winstpercentages op 18% goederen in 1978 en 1979 niet, zoals de inspecteur stelt 2,9% en 0,14% bedragen, doch respectievelijk 19,5% en 18,6% van de inkoop.

Het door de inspecteur gehanteerde bruto-winstpercentage van 30% is niet reëel. Belanghebbende ondervindt veel concurrentie van in de directe omgeving van zijn winkel gevestigde supermarkten en grootwinkelbedrijven.

Dientengevolge heeft hij begin 1978 de winstopslag op platen, cassettes en de daarmee verband houdende accessoires van 30% naar 20% moeten terugbrengen. Dit betreft 84% van de totale omzet 18% goederen.

Ook uit het rapport van het Economisch Instituut voor het Midden- en Kleinbedrijf blijkt dat de winstopslag op aan platenverkoop aanverwante artikelen ongeveer 20% bedraagt.

Het percentage van 20 wordt echter lang niet altijd behaald. Zo moet belanghebbende zijn prijzen regelmatig aanpassen aan de stuntprijzen van zijn concurrenten terwijl hij singles en langspeelplaten waar niet voldoende vraag naar bestaat noodzakelijkerwijs moet afprijzen. Algemeen bekend is dat op lege muziekcassettes een winstopslag van hoogstens 10% wordt behaald.

Ten bewijs van de stuntaanbiedingen van concurrenten zijn bij het beroepschrift een aantal copieën van advertenties overgelegd. De extra verliespost ten gevolge van stuntaanbiedingen en afprijzen wordt jaarlijks op f 12.045,-- geschat.

Indien met deze extra verliezen wordt rekening gehouden blijkt dat belanghebbende

over het tijdvak van de naheffingsaanslag in totaal nog een bedrag van f 8.026,77 heeft terug te vorderen.

De inspecteur heeft daartegenover gesteld, zakelijk samengevat:

De boekhouding is verworpen omdat niet regelmatig aantekening is gehouden van ontvangsten en uitgaven en omdat aanzienlijke negatieve kassen voorkwamen.

De omzet 18% artikelen is berekend volgens de methode van artikel 16 lid II van het Uitvoeringsbesluit omzetbelasting 1968. Aan de hand van de inkopen 18% is vervolgens het behaalde bruto-winstpercentage berekend. Dit was voor de jaren 1978 en 1979 onaannemelijk laag, namelijk 2,9% en 0,14%.

Uit de boekhouding blijkt dat de omzet 18% goederen voor 60% uit verkopen van platen bestaat en voor 40% uit verkopen van accessoires, aanstekers, snoep etc. De bruto-winst op de accessoires etc. is in vele gevallen meer dan 100% doch in elk geval minimaal 50%. Bij de naheffing is een gemiddeld percentage van 30 gehanteerd. Dit komt neer op een bruto-winst op platen van 16,66%. Dit percentage ligt ruim beneden het door belanghebbende en het Economisch Instituut voor het Midden- en Kleinbedrijf gestelde percentage van 20%.

Van diefstal is niets gebleken. Van de door belanghebbende genoemde diefstal van een platenbak en verduistering door een winkelmeisje is geen aangifte gedaan bij de politie.

Doordat op de verkoop van platen slechts een bruto-winstpercentage van 16,66 is gehanteerd is overigens voldoende rekening gehouden met eventuele diefstallen.

Nu de boekhouding niet dient als basis voor de berekening van de verschuldigde belasting en de bruto-omzet niet uit het kasboek is afgeleid, heeft het bruto-winstpercentage van 13% op 0% goederen geen invloed op de naheffing over de jaren 1978 en 1979. In de pleitnota wordt gesteld dat de bruto-winstpercentages op 0% en op 4% goederen bij nader inzien 11,88 en 39,9 blijken te zijn. Deze cijfers zijn nooit eerder genoemd en derhalve tardief. In hoeverre de vestiging van grootwinkelbedrijven in Z belanghebbendes bruto-winstpercentage beïnvloed is onmogelijk te kwantificeren.

Bij het door het Economisch Instituut voor het Midden- en Kleinbedrijf berekende bruto-winstpercentage op platen van 20% is rekening gehouden met uitverkoop en kortingen. Verondersteld mag worden dat hierbij ook rekening is gehouden met

factoren als de invloed van concurrentie en diefstal.

Het bij het beroepschrift overgelegde advertentiemateriaal blijkt uit 1981 te zijn, derhalve niet relevant voor de onderhavige naheffingsaanslag.

De naheffingsaanslag dient verminderd te worden met f 2.137,09 + f 7.123,-- aan enkelvoudige belasting en f 534,-- + f 1.781,-- aan verhoging, welke bedragen ten onrechte zijn nageheven ter zake van de verkoop platenbonnen.

Overwegende omtrent het geschil:

De inspecteur heeft gemotiveerd en niet althans onvoldoende weersproken gesteld dat belanghebbendes administratie in het onderhavige tijdvak niet voldeed aan de eisen gesteld bij en krachtens artikel 34 van de Wet op de omzetbelasting 1968. Ingevolge artikel 36 van die Wet in samenhang met artikel 29, lid 1, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen dient het beroep te worden afgewezen tenzij blijkt dat en in hoeverre de naheffingsaanslag onjuist is.

De inspecteur heeft gemotiveerd aangegeven op grond van welke feiten en omstandigheden hij heeft geconcludeerd dat te weinig belasting is afgedragen. Belanghebbende heeft niet aangetoond dat de inspecteur de berekening van de uit de boekhouding volgende bruto-winstpercentages heeft gebaseerd op onjuiste uitgangspunten.

Met name is niet gebleken dat de inspecteur geen of onvoldoende rekening heeft gehouden met diefstal en dat hij bij de berekening van de omzet van goederen belast naar het 0% en het 4% tarief is uitgegaan van onjuiste verkoopprijzen. Aan de stelling van belanghebbende dat nader is gebleken dat de bruto-winstpercentages op deze goederen op respectievelijk 11,88 en 39,9 moeten worden gesteld, moet worden voorbijgegaan, nu deze stelling eerst ter zitting is gedaan, hoewel belanghebbende reeds lang bekend was met de door de inspecteur gemaakte berekening en de inspecteur heeft verklaard de juistheid van die stelling niet te kunnen beoordelen. Evenmin is aangetoond dat het door de inspecteur gehanteerde bruto-winstpercentage van 30% op goederen onderworpen aan het algemene tarief te hoog zou zijn. Voor de door de inspecteur gemotiveerd bestreden stelling dat bij hantering van dit percentage onvoldoende rekening wordt gehouden met concurrentie en gedwongen kortingen, heeft belanghebbende niet voldoende bewijs bijgebracht.

Ter zitting zijn partijen alsnog overeengekomen dat de naheffingsaanslag moet worden verminderd met een bedrag van in totaal f 9.260,-- aan enkelvoudige belasting en f 2.315,-- aan verhoging, zijnde het bedrag dat was nageheven terzake van de verkoop platenbonnen.

Beslist moet worden als volgt:

Vernietigt de uitspraak van de inspecteur.

Vermindert de naheffingsaanslag met een bedrag van f 9.260,-- aan enkelvoudige belasting en f 2.315,-- aan verhoging.

Gedaan in raadkamer van 17 januari 1984 door Mr. Steenbergen, in tegenwoordigheid van Mr. Vellema als griffier.

Vellema

Steenbergen

AANGETEKEND VERZONDEN
16 FEB. 1984
AAN PARTIJEN.